

Wopke Hoekstra's plan voor 90 procent CO₂-reductie in 2040 is cynisch en zinloos

Posted on 10 juli 2025 by Maarten van Andel

Eurocommissaris Wopke Hoekstra voor Klimaat en Schone Groei heeft maanden later dan voorzien zijn langverwachte plan gelanceerd voor 90 procent CO₂-reductie in 2040. Hij moest in de eerste helft van dit jaar nog heel Europa afreizen om voldoende steun te verwerven bij veel kritische lidstaten. Daarbij heeft hij geitenpaadjes en achterdeurtjes gecreëerd om critici over te halen. EU-landen mogen de klimaatwinst die ze buiten de EU boeken binnenlands meetellen, bijvoorbeeld als ze zorgen dat een fabriek in India minder broeikasgassen uitstoot of als ze bossen aanplanten in Zuid-Amerika.

De natuur zorgt zelf voor herstel van bossen

Deze geitenpaadjes en achterdeurtjes druisen lijnrecht in tegen het advies van de Europese Wetenschappelijke Adviesraad voor Klimaatverandering. Zelfs Hoekstra's voorganger Frans Timmermans is kritisch. De Wetenschappelijke Adviesraad geeft

aan dat CO₂-reductieclaims buiten Europa moeilijk te controleren zijn en dat het geld daarvoor beter binnen de EU kan worden besteed. De wetenschappers weten ongetwijfeld dat veel buitenlandse CO₂-reductieclaims nu al niet blijken te kloppen. Ze weten hopelijk ook dat het aanplanten van bomen waar dan ook ter wereld überhaupt geen CO₂ reduceert. Dat is een boekhoudkundige illusie.

De boekhoudkundige CO₂-reductie van boomaanplant gaat ervan uit dat een kaal stuk land zonder menselijk handelen kaal zou blijven, en dat het planten van bomen daarop dus de CO₂-opname uit de atmosfeer verhoogt. Dat is evidente onzin, want we weten allemaal dat de natuur een kaal stuk land in enkele jaren vanzelf overwoekert met een biodiverse verzameling van planten en bomen. Onderzoek toont aan dat de natuur zich altijd eigenhandig blijkt te herstellen van bijvoorbeeld bosbranden. Alle grote bossen en vegetaties in de wereld zijn en worden voortdurend door de natuur gecreëerd, niet door mensen. Met het planten van een boom rekenen we onszelf CO₂-reductie toe die de natuur zonder ons ook zou hebben gerealiseerd.

Daar komt bij dat de EU met het huidige biomassabeleid juist ontbossing veroorzaakt, dat wil zeggen vernietiging van eeuwenoude natuurlijke biodiverse wouden. Er zijn miljoenen hectares landbouwgrond nodig voor de Europese biomassacentrales, biodiesel, E10 benzine en biokerosine. Op die miljoenen hectares landbouwgrond worden met gebruik van kunstmest en bestrijdingsmiddelen door ons gesubsidieerde monoculturen van snelgroeiende bomen en gewassen verbouwd, zoals we dat in Nederland ook doen. Met de geitenpaadjes en achterdeurtjes van Hoekstra kunnen door ons toedoen ontboste landen tegen betaling in euro's nieuwe bomen gaan planten in hun verwoeste natuur, en kunnen wij de CO₂-opname van die nieuwe bomen vervolgens op papier inboeken als CO₂-reductie.

Boekhoudkundige CO₂-reductie uit het niets

We betalen kortom minder welvarende landen buiten de EU eerst om te ontbossen, en vervolgens betalen we ze om te herbebossen. Het resultaat is dat eeuwenoude natuurlijke wouden zijn verdwenen en wij miljarden euro's kwijt zijn. Toen die eeuwenoude wouden met onze subsidies werden gekapt noemden we dat 'CO₂-neutrale biomassa', en als de plaatselijke bevolking er daarna jonge boompjes op plant noemen we dat 'CO₂-reductie' die we van Hoekstra in onze binnenlandse

boekhouding mogen bijschrijven. Aldus hebben we netto op papier CO₂-reductie gecreëerd, terwijl we in werkelijkheid gekapte bomen en voedzame gewassen hebben verbrand met alle CO₂-uitstoot van dien.

Als het niet zo cynisch en bizar zou zijn zou ik erom kunnen lachen. Het is echter om te huilen, temeer daar de Europese Commissie dit zelfbedachte sprookje kennelijk heilig gelooft en het Europese Parlement na nog vele maanden van bezwaren, mitsen en maren uiteindelijk wel zal instemmen met Hoekstra's snode plan. Dit snode plan stond twee jaar geleden bij zijn aantreden al vast, en zal zo te zien koste wat kost worden doorgedrukt. Wetenschappelijke adviezen die daarin meegaan worden omarmd, en wetenschappelijke adviezen die er tegenin gaan worden terzijde geschoven. Dat is de kennelijke dogmatiek van de huidige Europese politiek.

Wereldwijde CO₂-toename tien maal zo groot als EU-afname

Ervan uitgaande dat Hoekstra tegen alle feiten en adviezen in zijn zin zal krijgen kunnen we analyseren wat het klimaateffect is van een papieren CO₂-reductie van 90 procent in 2040, ten opzichte van referentiejaar 1990. De EU stoot momenteel ongeveer 6 procent van alle CO₂ in de wereld uit. In het referentiejaar 1990 was dat nog 17 procent. De EU heeft sindsdien ongeveer 1,4 gigaton jaarlijkse CO₂-uitstoot gereduceerd, maar in de hele wereld is er jaarlijks ruim 15 gigaton bijgekomen. De jaarlijkse wereldwijde CO₂-toename is sinds 1990 dus meer dan tien maal zo groot als de Europese afname. Dat verklaart met name de procentuele afname van de EU van 17 naar 6 procent. Die grote procentuele afname lijkt mooi, maar is het juist niet.

De wereldwijde CO₂-uitstoot groeit sinds 2010 gestaag met gemiddeld 1 procent per jaar. De wereldwijde bevolking groeit sinds 2010 eveneens gestaag met 1 procent per jaar. Dit zijn zeer consistente langjarige trends, en niets wijst erop dat dat de komende vijftien jaar zal veranderen.

Diverse analyses uit verschillende internationale bronnen voorspellen een mondiaal CO₂-uitstootmaximum rond 2030-2035, en daarna een afname richting 2050. Die voorspellingen zijn echter technisch en statistisch onrealistisch, gezien de langjarige toenametrend van de afgelopen vijftien jaar met nota bene alle internationale

klimaatafspraken en -inspanningen van het Kyoto Protocol (sinds 2005) en het Klimaatakkoord van Parijs (sinds 2015). Daar komt bij dat soortgelijke analyses uit het verleden ook altijd 5 tot 10 jaar in de toekomst een mondiaal CO₂-uitstootmaximum voorspelden, en daarna een afname. Geen van die voorspelde afnames is tot nu toe uitgekomen. De wereldwijde CO₂-uitstoot blijft groeien met 1 procent per jaar, elk jaar.

Hoekstra's plan is irrelevant voor het klimaat

Als de EU in 2040 op papier het 90 procent CO₂-reductiedoel zou realiseren, zou het wereldwijde CO₂-aandeel van de EU zijn gedaald tot ongeveer 1 procent. Als Hoekstra's plan compleet zou falen en bijvoorbeeld halverwege zou stranden op 45 procent CO₂-reductie, zou het wereldwijde CO₂-aandeel van de EU in 2040 zijn gedaald tot ongeveer 4 procent. Het verschil van 3 procent zal drie jaar later sowieso extra worden uitgestoten door de hele wereld. Het vergt weinig wiskundig inzicht om te beseffen dat die 3 procent verschil van de EU volstrekt irrelevant zijn voor het wereldwijde klimaat.

De Europese Unie zal in 2040 door dit onzalige plan slechts concurrentiekracht en honderden miljarden euro's hebben verloren, met het najagen van een politieke illusie die voor de rest van de wereld een verdienmodel is geworden.

Collectieve tunnelvisie in Europarlement

Ik vraag me af of er nog iemand in het 720-koppige Europarlement is die kritisch naar het huidige klimaatbeleid kijkt. Ik vraag me af hoe de politieke dynamiek in Brussel en Straatsburg werkt. Is het politiek en psychologisch nog mogelijk dat klimaatambities wegens aangetoonde ondoelmatigheid gematigd worden? Is het parlement nog in staat om kritiek op huidig en toekomstig klimaatbeleid te verwelkomen en serieus te bediscussiëren? Zijn de geachte afgevaardigden in staat om een dreigende collectieve tunnelvisie te herkennen en openlijk te weerstaan? Ik weet het niet, maar ik heb er eerlijk gezegd een hard hoofd in.

De dogmatiek druipt ervan af. Als Wopke Hoekstra bij zijn aantreden in 2023 moet beloven om al in 2040 een CO₂-reductie van 90 procent te bewerkstelligen, is er kennelijk niets en niemand meer binnen en buiten de Europese Commissie en het Parlement die een onrealistisch en ondoelmatig plan daartoe kan tegenhouden. Dat

lijkt me zowel ondemocratisch als onwetenschappelijk.

Niemand is immers in staat om jaren in de toekomst te kijken en in 2023 al te weten hoe de wereld en de wetenschap er in 2025 en daarna uit zullen zien. Er zijn in de afgelopen jaren vele onvoorziene ontwikkelingen en nieuwe inzichten ontstaan, en die zullen ook in de komende jaren blijven ontstaan. Het getuigt van dogmatische struisvogelpolitiek om met de kop in het zand vast te blijven houden aan een politiek dogma van jaren geleden, in plaats van adequaat te reageren op de steeds veranderende actualiteit in de wereld.

Gemiste kans voor Wopke Hoekstra, de natuur en ons allen

Dit alles valt me ook tegen van Wopke Hoekstra zelf, toch een intelligente man die kritisch naar vigerend beleid kan kijken en in staat is gebleken om misplaatst politiek opportunisme te trotseren. Hij is op papier de juiste persoon op de juiste plek om het ondoelmatige EU-klimaatbeleid verregaand te moderniseren en te rationaliseren. Daar zou hij als ervaren diplomaat en bestuurder beslist brede steun voor kunnen verwerven, gezien de wijdverbreide kritiek vanuit veel EU-landen op zijn 90 procent reductieplan.

Het is voor hemzelf, voor de natuur en voor ons allen een enorme gemiste kans dat hij dat niet doet, en in plaats daarvan aan de politiek-correcte leiband van EU-commissievoorzitter Ursula von der Leyen blijft lopen.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat als donateur mogelijk. [**Doet u mee?**](#) Hartelijk dank!